

Refleksioner omkring fastholdelse af udenlandske kandidater til sundhedsuddannelser.

Her er et eksempel på en urimelig behandling af et ydende, men udenlandsk, medlem til den danske velfærd, som skal vente i årevis blot på at få permanent ophold, for på dette grundlag at kunne søge om Dansk statsborgerskab.

Min hustru, Regina Sira Laubjerg, har været registreret hos Styrelsen for Udlændinge siden juli 2013. Hun har afsluttet en SOSU-assistent uddannelse i juli, 2021. Problemet er i al sin korthed, at hun ønsker at uddanne sig videre til sygeplejerske, men finder det meget vanskeligt for ikke at sige umuligt, fordi hun simpelthen ikke kan finde den nødvendige tid dertil, fordi de rammer, som administreres af udlændingestyrelsen for bevilling af permanent opholdstilladelse, er så stramme, at de ikke tillader den nødvendige tid til at gå ind i en videre uddannelse, efter - i min hustrus tilfælde - afsluttet SOSU-uddannelse.

Regina vil til marts d.å. have været i fast ansættelse ved Københavns Kommune i blot et år Det vil efter reglerne sige, at hun vil være nødsaget til at forblive i en fast stilling endnu i 2 ½ år før end hun kan anmode om permanent opholdstilladelse. Det er selvfølgelig hendes mål, men så bliver det så godt som umuligt for hende at gå videre med sin uddannelse, specielt hvis hun også skal være lidt sammen med familien. Hun har nu valget mellem enten at fortsætte sit fuldtidsjob ved Københavns Kommune for at kunne opfylde kravet om 3 ½ års fuldtidsbeskæftigelse eller hun må reducere den tid, hvor hun er i erhvervsmæssig beskæftigelse, for at have lidt tid til overs til videreuddannelse til sygeplejerske.

Når partierne forhåbentlig engang i løbet af foråret 2024 skal vedtage reviderede bestemmelser for opnåelse af permanent ophold, samt statsborgerskab, så bør man tage i betragtning, hvor i processen en kandidat hertil befinder sig og hvilket behov der er i samfundet for de kompetencer den udenlandske kandidat til statsborgerskab besidder. Det forekommer meget relevant at tage i betragtning følgende forhold:

1. Den aktuelle relevans af kandidatens uddannelse for den danske velfærd.
2. Kandidatens nuværende ansættelse – selvstændig, privat virksomhed eller offentlig ansat.
3. Kandidatens ønske om at fortsætte et velfærdsrelevant uddannelsesforløb – f.eks. fra SOSU-assistent til sygeplejerske.

Umiddelbart kunne jeg foreslå, at man lempet kravene for permanent opholdstilladelse, når den udenlandske kandidat har en formel kompetence indenfor en af de uddannelser, som er angivet på den såkaldte positivliste, som f.eks. SOSU-Assistent Uddannelse. Endvidere at man frafalder kravet om 3 ½ års fuldtidsbeskæftigelse før man kan ansøge om permanent ophold, hvis man på ansøgningstidspunktet er ansat i en fast offentlig stilling, som f.eks. ved den kommunale omsorgsforvaltning. Til sidst, bør man vurdere de nuværende krav om permanent ophold i lyset af ansøgerens muligheder for fortsat uddannelse indenfor sundheds-og omsorgsområdet – eksempelvis om ansøgeren er tilmeldt et uddannelsesforløb. Alene i det geografiske område, som dækkes af Østerbro og Indre By, hvor min kone arbejder, er der adskillige ansatte af udenlandsk herkomst, som kunne tænke sig at gå videre med en uddannelse indenfor sundhedsområdet, men de tør ikke, da det vil have indvirkning på deres fremtidige opholdsmuligheder i Danmark. Derfor er der nu partier, som foreslår at Danmark importerer udlændinge fra eksempelvis Indien og Filippinerne for at dække Danmarks behov for Sosu-assistent og sygeplejersker i sundheds-og plejesektoren. Man vil uden tvivl kunne identificere tusindvis af kandidater, som allerede er ansatte i sektoren. Men det forudsætter ændringer i bevillingskravene for opnåelse af permanent ophold.